

испитня; нито тя, нито той не заеше силата на съпротивлението ѝ. Двѣтѣ господствуващи у Божанка чувства не бѣхж турнати още въ сблъскване, понеже Димитръ прѣдваряше сичкитѣ желанія на жена си; напротивъ, тѣ живуваха, безъ да си прѣчатъ и безъ да си отстъпватъ мѣстото.

На третий день отъ завръщанieto си, Димитръ по-рано си дойде за обѣдъ отъ канцеларията си. Той влѣзе въ кабинета си и зема единъ новъ вѣстникъ да чете. Но той по прѣди се доста повъртѣ дѣ да сѣдне: канапето и столоветѣ бѣхж затрупани съ разни мостри, нумера отъ модния журналъ, шарени парцалчета, и други: тѣ свидѣтелствувахж, че прѣди малко тукъ е боравила Божанка... Димитръ изгледа понамусено тоя неуредъ. — „Гизда кжца не гизди!“ право сж го рѣкли, продума си той и се усмихна... Веднага чу женски гласове въ другата стая, въ стаята на жена си.

— Има гостенки, рѣче си той.

Разговоритѣ ставахж по-живи, възклицания нѣкакви, послѣ — фжфлене и шумолене, каквото издаватъ платове на женски дрѣхи, рокли и тѣмъ подобни.

А, модистката е тука, подума си Димитръ, като позна нейниятъ гласъ; — послѣдниятъ парижки журналъ пакъ е далъ работа на Божанка. Нѣкои нови парцалчета и флантифлюшки... Тя нищо не ми е обадила.

И той продължи четенето вѣстника.

— Ахъ, шикъ! извика въсторженно модистката въ другата стая... Шикъ, шикъ, госвожѣ!

— Какъ харесвате ли? питаше Божанка.